

योगदान फुर्ज्याउँछ।

अतः हेरक किसोअले आफ्ना वै निकीम योगलाई स्वान दिन अछ ठा आवश्यकता हो।

सकारः- ४

"समाजको विकास र दुर्गत"

पाठः- १

"वर्तमान विश्वका सामाजिक विविधता र विशेषता"

अध्यास

- क) सामाजिक विविधता भन्नाले के कुमिन्छ? उदाहरणसहित चर्चा गर्नुहोस्-?
- समाजमा पनि अनेक जातजाति, भाषा, धर्म, स्वभ, संस्कृति भएका थरी थरीका मानिसहरु संगसंगै बसेको अवस्थालाई विविधताको अवस्था भनिन्छ। समाजमा रहेको विविधतालाई उजागर गर्ने 'सामाजिक विविधता' शब्दावली प्रयोग गरिन्छ। सामाजिक विविधताको अवधारणाले समाजमा रहेका विविध जाति, भाषा, धर्म, संस्कृति आफिलाई श्चैत संस्थानका विशेष अङ्गका रूपमा चिनाउँछ। त्यस्ता पहिचानले समाजको विविधतापूर्ण स्वरूपलाई उजागर गरी सबै पक्षको समवेशीकरणमा मद्दत गर्छ।

उदाहरणका लागि नेपालीहरु श्चैत समाजमा पनि विभिन्न र मिलेर बसेका छन्।

- ख) वर्तमान विश्व विविधतापूर्ण छ भन्ने तथ्य उदाहरणसहित स्पष्ट पार्नुहोस्-)
- सामाजिक विविधता विश्वको स्वाभाविक विशेषता हो। नेपाललाई व हज्जातीय, बहुभाषिक, बहुसांस्कृतिक स्वभ, बहुधार्मिक देश मानिस्को छ। विश्वमा धर्म, संस्कृति, भाषा र जलोको साथसाथै अन्य धेरै आयाममा विविधता रहेको छ।

उदाहरणका लागि संसारमा करिब ६ सय ५० जातीय समुदायहरु रहेका छन्। त्यस्तै ४ हजार ३ सय धार्मिक आस्थाजन्त समुदायहरु

रेहका छन- संसारमा करिब ७ हजार १ सय भाषाहरू रहेका छन- अहिले विश्व परिवेश बहुधार्मिक, बहुसांस्कृतिक, बहुभाषिक स्वयं- बहुजातीय छ संसारभरि आन्तरिक तथा अन्तराष्ट्रिय बसाइँसराइ भइरहेको दशैजगारी, व्यापारी, शिक्षा तथा पर्यटन प्रयोजनका लागि सबैजसो वाट अर्को छँदा अल्पकालिन बसोबासका लागि जोन मानिसहरूको संख्या संसारभरि फैलन थालेको छ यसरी वर्तमान विश्व विविधतापूर्ण छ भने पुग्नेको फुटि छन्द।

ग) सामाजिक विविधतालाई समन्वय गर्ने किन आवश्यक छ? → विविधताको आवश्यकता जति बढ्छ अति नै विविधताको समन्वयको आवश्यकता पनि बढ्छ। विविधतालाई समन्वय गर्ने स्वयं-सामं-गर्ने नसकिरमा हुन्छ बढ्छ। फुटवल प्रतियोगिता हुँदा फारु फरु कलबु प्रशंसकको हुन्छ भन्ने त समस्या पर्छ भन्ने धर्म, संस्कृति, जाति, भाषा कला, राष्ट्रियता जस्ता कुराहरू हुन्छका बढावा द्ने भन्ने छैरै जटिल समस्या आइपर्छ। हुन्छ व्यवस्थापन र शासितको प्रवर्द्धनका लागि सामाजिक विविधतालाई समन्वय गर्ने छैरै आवश्यक छ।

घ) 'सामाजिक विविधता र एकता' आजको आवश्यकता भन्ने शिर्षकमा एक लेख तयार पार्नुहोस्।

→ "सामाजिक विविधता र एकता" आजको आवश्यकता

नेपालजस्तो बहुजातीय, बहुभाषिक र बहुसांस्कृतिक देशमा सामाजिक विविधता स्वाभाविक बुरा हो। यस विविधताले समाजलाई रंगिन र सम्पन्न बनाउँदा तर विविधता मात्र भएर पुग्दैन, सबै जात, धर्म, भाषा र संस्कृति बिच एकता जरुरी छ।

एकताले सहअस्तित्व, सहभाव र शांति कायम गर्छ। यदि विविधताबीच एकता कायम राख्न सकियो भने राष्ट्रिय विकास, स्थायित्व र समृद्धि सम्भव हुन्छ। त्यसैले आजको युगमा सामाजिक विविधता र एकता अपरिहार्य आवश्यकता हो।

दिव्यतापूर्ण

मोरी १०/२०

अभ्यास

1) गार्हपत्य, आहवनीय र विद्वथ भन्नाले के के बुझिन्छ ?

→ गार्हपत्य :- परिवार संस्था

आहवनीय :- ग्राम सङ्गठन (गाउँ समुह)

विद्वथ :- विचार विमर्श गर्ने, उपभोग्य वस्तुको वितरण गर्ने, पीडा गर्ने, धार्मिक क्रियाकलाप गर्ने स्वयं-युक्त तयारी गर्ने संस्था

2) वैयक्तिकतावादी, दृष्टिकोण र समुदायवादी दृष्टिकोणमा के भिन्नता रहेको छ ?

नेपाली संस्कृतिमा विनीहरूको समन्वय कसरी गरीरहेको छ ?

→ युरोपेली सभ्यतामा व्यक्ति र समाजको सम्बन्धबारे छई विलक्षण विपरीत मान्यताहरूको सङ्घर्ष देखिन्छ।

त्यहाँ यतातिर व्यक्तिलाई केन्द्रमा राखेर वैयक्तिकतावादी दृष्टिकोण देखिन्छ भने अर्कातिर सामाजिक तथा राजनीतिक संरचनालाई बढि महत्त्व दिने समुदायवादी दृष्टिकोण रहेको हुन्छ। यहाँ फरकमात्र हुन विचारधारा अन्तर्गत नभएको हुनाले हो। सोही अनुसार सामाजिक सम्बन्धको स्वरूपमा फरक पर्ने हुन्छ। नेपाली संस्कृतिमा समन्वय संघ सामंजस्यलाई जोड दिने हुनाले युरोपेली सभ्यताको जस्तो व्यक्तिवादी वा समुदायवादी भन्ने छई विधी विभाजन हुँदैन। सामाजिक व्यवहारमा समाजलाई प्राथमिकता दिने र आध्यात्मिक व्यवहारमा व्यक्तिलाई प्राथमिकता दिने पद्धति यहाँ रहिरहेको देखिन्छ। आधुनिक युगमा व्यक्तित्व निर्माणमा विज्ञान आधारित शिक्षा, प्रविधिको विकास, बजार निर्देशित उपभोग र सुचना तथा मञ्चनका लागि मिडियामा निर्भरता जस्ता कारणहरूले विनीहरूको वैयक्तिकता बढेको बताइन्छ। सामाजिक सञ्जालमा सहभागिता र त्यहाँ हुने अन्तःक्रियाले पनि व्यक्तित्वमा प्राथम्य प्रभाव पारिरहेको देखिन्छ।

2) सामाजिक अन्तर्निर्भरता भन्नाले के बुझिन्छ ? व्याख्यासहित चर्चा गर्नुहोस्।

→ सामाजिक संरचनाको आधारभूत र्काई व्यक्ति र परिवार हुन्छ। त्यस-पछिको संरचना कुल हो। आफ्नो कुलका मानिस र आफ्नो व्यक्तिको समुदायलाई कुदम्ब भनिन्छ। सामाजिक राजनीतिक हिसाबले सबैभन्दा सानो र्काई ग्राम मानिन्छ। परिवार, विद्वथ निर्मा कुलभन्दा ग्राम कुल र्काई रहेको र उता ग्राममा अनेक कुलहरू हुने देखिन्छ।

ग्रामभण्डा जनपद कुला रकाई शियो 'कुल' जन्मसंग सम्बन्ध र 'गाण' जनपदसंग सम्बन्ध रहेका शियो।

- दुई वा दुईभन्दा बढी व्यक्ति वा समूहबिचको सम्बन्धलाई नै सामाजिक सम्बन्ध भनिन्छ।
- सामाजिक सम्बन्ध व्यक्ति व्यक्ति, व्यक्ति र समूह तथा समूह र समूह बिच हुने क्रियाकलाप हो।
- सामाजिक सम्बन्धको निर्माण सामाजिक अन्तर्क्रिया र अन्तर निर्भरताबाट हुने गर्छ।

सामाजिक सम्बन्धका आधार:-

- विनिमय वा व्यापारमा आधारित सम्बन्ध,
- प्रतिस्पर्धामा आधारित सम्बन्ध,
- हुन्दमा आधारित सम्बन्ध,
- श्रेण्योगमा आधारित सम्बन्ध,
- सम्बन्धितामा आधारित सम्बन्ध,

सामाजिक सम्बन्ध

- पारिवारिक सम्बन्ध, भेटघाट, जन्मघट आदिमा संलग्न हुने,
- सामाजिक संघसंस्था, क्लब आदिमा सहभागिता,
- आफ्नो कुश प्रस्त रूपमा राख्ने र अर्कोको कुश पनि राख्ने र बचाउने,
- अरुको दुःखमा साथ दिनु
- चाडपर्व, संस्कार तथा धार्मिक क्रियाकलापमा सहभागिता

सामाजिक सम्बन्धको विकासक्रम:

- परिवार, समाजको आधारभूत संस्था हो र मानिसको सम्बन्ध गाँसे पहिलो रकाई हो।
- परिवार, कुल, कुलम्व, ग्राम (गाउँ), गाँठ आदि संरचनाहरू राज्यको अस्तित्व सुरुवात हुनुभन्दा अगाडि रहेका रकाई हुन्।
- सामाजिक र राजनितिक संस्थाहरूको धार्मिक विकासको ~~सिक्के~~ ~~सिक्के~~

ऋग्वेद, अथर्ववेद, महाभारत आदि जस्ता वेद र वैदिक वाङ्मय मा श्रेष्ठिष्ठेय। अतिवृद्ध।

- अथर्ववेदका अनुसार श्वैश्वर्या पहिले बनेको संस्था:- परिवार हो ह्यग्रह पत्न्य), नयसपदि आहवनीय (गाँउसभा) र दक्षिणावनी (जनपद वा गण) को विकास भएको उल्लेख पाइन्छ।
- ऋग्वेदमा पनि विवाह, दामपत्य जीवन र विदुथ जस्ता संस्थाको उल्लेख पाइन्छ। जसमा महिला र पुरुष दुवै सहभागि भई विचार विमर्श र क्रिया गर्ने आदि गरिन्छे।

- गार्हपत्य —> परिवार
- आहवनीय —> गाँउसभा / ग्रामसंघ
- दक्षिणावनी —> ग्राम प्रतिनिधित्व, जनपद वा गण
- विदुथ —> महिला र पुरुष दुवै सहभागि भई दलफल र क्रिया गर्ने आहवनीय जस्तै संस्था)

- महाभारत ग्रन्थको शान्ती पर्व अनुसार सम्पूर्ण प्रजा वर्गहरू नै रचित, पारित र पोषित छन्।
- परिवार, कुल, कुटुम्ब, गण आदि संरचनाहरू नै आधार भनेर राज्यको निर्माण भएको हो।

सामाजिक सम्बन्धको महत्त्व

- > व्यक्तिको जीवनयापनलाई सहज बनाउँछ।
- > एकै पुरा गर्न नसकिने आवश्यकता पूर्ति गर्न सजिलो बनाउँछ।
- > सामाजिक ज्ञान, सिप आदानप्रदान गर्न मद्दत गर्छ।
- > समाजमा परस्पर, सहयोग र निर्भरता कायम गर्छ।
- > सामाजिक समस्या हल गर्न सहयोग गर्दछ।
- > मानिसको स्वलोपन को महत्त्व छन नदिई, मानसिक स्वास्थ्य ठिक राख्छ।

2.) व्यक्तिको आधार : चरित्र, जिम्मेवारी, ज्ञातशक्तता, संस्कार, संस्कृति, कर्तव्य, कर्म

3.) परिवार र पारिवारिक आदर्श

सामाजिकीकरण र संस्कृतिकरण तथा पारिवारिक आदर्श निर्माणमा परिवारको भूमिका :

- श्रेष्ठ आदर्श परिवार कस्तो छ भने मान्यताको निर्धारण मा परिवारको धर्म, सांस्कृतिक दर्शन अर्थात् अर्थतन्त्रको ठोँचा प्रत्यक्ष प्रभाव पारेको छ।
- व्यक्तिको जीवनशैली, सोच, दृष्टिकोण तथा चरित्रको निर्माणमा परिवारको पहिलो प्रभाव पर्छ।
- आर्थिक सम्बन्ध र राजगारीका तरिका सामाजिकीकरणको पद्धति र विश्व दृष्टिकोणमा आएको परिवर्तनले परिवारको संरचना र पारिवारिक आदर्श बारेको सोचाईमा फरक पार्छ।
- आफ्नो पृष्ठभूमी ठाँउ, पेसा, जाति र वा माजदुरी, बसोबास, पारिवारिक संरचना आदिले पनि पारिवारिक आदर्श निर्माण गर्छ।
- स्वसंस्कृतिकरण, परसंस्कृतिकरण र वैश्वीकरणले पनि पारिवारिक आदर्श र दृष्टिकोणमा अन्तर पार्छ।

‘सामाजिक अन्तरनिर्भरता’

सामाजिक अन्तरनिर्भरता भनेको व्यक्ति व्यक्तिबिचको तयस्तो आपसिसम्बन्ध हो। जस निश्चित तथा साझा लक्ष्य वा उद्देश्य प्राप्तिका लागि कायम गरिन्छ।

→ समूहका सदस्यहरू साझा लक्ष्य वा उद्देश्य प्राप्तिका लागि एकिकृत प्रयत्न गर्छन्।

प्राचिन सामाजिक संरचनामा परिवार, कुल, ग्राम, कुटुम्ब, गोष्ठी, गुरुकुल, आश्रम व्यवस्था, तर्ण व्यवस्था आदि जस्ता संस्थाहरू द्वारा सामाजिक अन्तरनिर्भरतालाई कायम र व्यवस्थित गरिन्थ्यो।

→ गुरुकुल तथा आश्रम व्यवस्थाले विभिन्न कुल, ग्राम, जनपद र ज्योदै टाढा रहेका देश हरुका मानिसहरूलाई पनि आपसमा संबन्ध र सहकार्य गर्ने

अवसर सिर्जना गर्छे।

- सामाजिक अन्तरनिर्भरतालाई व्यवस्थित गर्न गृहण र कर्मका आधारमा वर्णको व्यवस्था तथा उमेर अवस्था अनुसार आक्रमको व्यवस्था गरिस्के छियो।

वर्ण व्यवस्था

ब्राह्मण → शिक्षादिक्षा यवम ज्ञानमा केन्द्रित रहने समूह

क्षेत्रीय → शासन प्रशासन, व्यवस्थापन र आवश्यकता अनुसार थुप्रमा प्साग लिने समूह

वैश्य → कृषि, पशुपालन, शिल्प तथा व्यापार आदि कार्य गर्ने समूह

शूद्र → सेवामूलक कार्य गर्ने समूह,

गोष्ठी (गृही)

देवी, देउताको पर्व, पूजा, जात्रा चलाउन वा मठमन्दिर देवस्थल आदि जस्ता धार्मिक स्थल वा सामाजिक परेपकारी र सांस्कृतिक कार्यका लागि ~~क~~ दानले दिइएको सम्पत्ती।

* आधुनिक समाजको अन्तरनिर्भरताका आधारहरू :-

- मानव अधिकार, अनवरत कसोबास
- अन्तराधिक्य व्यापार, पर्यटन, वैदेशिक रोजगार, सञ्चार
- संस्थाहरू, अन्तराधिक्य सम्बन्ध, वैश्विक सञ्चारणहरू
- सामाजिक तथा सांस्कृतिक संस्थाहरू, व्यापारिक संस्थाहरू।

1) दर्शन के हो?

→ दर्शन भनेको जीवन, संसार, मानव अस्तित्व, ज्ञान, साध्या, नैतिकता र व्यवहारका बारेमा गहिरो रूपमा सोच्ने र कुरा विद्या हो। यसले मानिसलाई सही स्पेच, मूल्य, दृष्टिकोण र जीवन चलाउने मार्गदर्शन दिन्छ।
अर्थात्, दर्शन भनेको जीवन र संसारको गहिरो अर्थ कुरा विज्ञान हो।

2) संसार / जगत- भनेको के हो?

→ संसार / जगत भनेको सम्पूर्ण जीव-अजीव, मानव समाज, प्रकृति तथा अन्तर्दृश्य तत्वहरू मिलेर बनेको व्यापक प्राकृतिक र सामाजिक वातावरण हो।

3) दर्शनको वर्गीकरण

→ ईश्वरीय सत्ता मान्ने वा नमान्ने दृष्टिकोणबाट दर्शनलाई अस्तित्व वा नास्तिक भनेर वर्गीकरण भन्नेको पाइन्छ।

अस्तिक	नास्तिक
ईश्वरीय सत्ता मान्ने	ईश्वरीय सत्ता नमान्ने

4) पूर्वीय दर्शन र पश्चिमाय दर्शनका उदाहरण लेख्नुहोस्।

→ पूर्वीय दर्शन: भारतले एसिया: महादेशका देशहरू - तिबेट, भारत, नेपाल, चीन, जापान आदिमा विकसित दर्शनहरू जनाउँछ। यो दर्शन आध्यात्मिक, नैतिक र आत्म-ज्ञान केन्द्रित छ।
मुख्य उदाहरणहरू:

देश	दर्शन / चिन्तक	मुख्य विचार
भारतीय दर्शन	योग, व्यास, बौद्ध, जैन	आत्मा, मोक्ष, पुनर्जन्म
चिनियाँ दर्शन	कन्फ्युसियसवाद, ताओवाद	नैतिकता, प्रकृति सँग सन्तुलन, शांति जीवन

जापानी दर्शन नेपाल	जैन बौद्ध धर्म बौद्ध र हिन्दू दर्शनको मिश्रित रूप	दृष्टान्त, आत्म, शक्ति, अहिंसा, मोक्ष र धर्म चालन कला।
-----------------------	---	---

⇒ पाश्चात्य दर्शन यूरोप र अमेरिकामा विकसित भएकै हो। यो दर्शन तर्क, विज्ञान र विश्लेषणात्मक सोचमा आधारित छ।

महत्त्व उदाहरणहरू:-

काल/परम्परा	दर्शन/चिन्तक	महत्त्व विचार
प्राचीन ग्रीक दर्शन	सोक्रेटिस, प्लेटो, अरिस्टोटल	तर्क, ज्ञान, नैतिकता, राजनीति
मध्यकालीन दर्शन	सेन्ट अगस्टिन, थोमस अर्मा अक्विनास	धर्म र तर्कको मेल
आधुनिक दर्शन	साँत्र, डेकार्ट, कान्ट	तर्क, चेतना
समकालीन दर्शन	साँत्र, वल्लिन	अस्तित्ववाद, स्वतन्त्रता

५) वैदिक षडदर्शन र प्रतिपादन

⇒ "षड" शब्दको अर्थ छ छह र "दर्शन" को अर्थ चिन्तन वा दर्शनशास्त्र हो। त्यसैले, वैदिक षडदर्शन भन्नाले भारतमा विकसित भएकै छ वटा प्रमुख वैदिक दर्शनहरू जनाउँछ।

दर्शनको नाम	प्रतिपादक (संस्थापक)	महत्त्व विचार
१) सांख्य दर्शन	ऋषि कपिल	प्रकृति र पुरुष (ईश्वर)को सिद्धान्त, ईश्वरलाई अस्वीकृत गर्छ।
२) योग दर्शन	ऋषि पतञ्जलि	मानसिक नियन्त्रण, तर्क, प्रमाण र विवेक
३) न्याय दर्शन	ऋषि गौतम	ज्ञान सत्यज्ञान प्राप्त परिमाणु सिद्धान्त, वेदका कर्मकाण्ड
४) वैशेषिक दर्शन	ऋषि जनाक	ब्रह्म नै परम सत्य हो।
५) मीमांसा दर्शन	ऋषि जैमिनी	
६) वेदान्त दर्शन	ऋषि व्यास	

६) नास्तिक पूर्वीय दर्शन र प्रतिपादक

→ नास्तिक दर्शनहरूले वेदलाई मानेको सर्वोच्च स्रोत मानेका हुैनन्। यी दर्शनहरू मुख्य रूपमा मानव अन्तर्भव, नैतिकता र मोक्ष प्राप्ति माथी केन्द्रित छन् :-

नास्तिक पूर्वीय दर्शन र तिनीका प्रतिपादकहरू:-

क्रम	दर्शनको नाम	प्रतिपादक	सुर्य विचार
१)	बौद्ध दर्शन	गौतम बुद्ध	चार आर्य सत्य, आत्मको अस्तित्व अस्वीकार।
२)	जैन दर्शन	महावीर स्वामी	अहिंसा, सत्य।
३)	चार्वाक दर्शन	त्र्यम्बिक वृहस्पति	इश्वर, आत्मा

आदर्शादी दर्शन (चेतना प्रधान)	भौतिकवादी दर्शन (पदार्थ प्रधान)
→ आदर्शादी दर्शनले विश्वलाई अविद्यमान र अज्ञानको कारण मानेका हुन्छन्।	→ यसले संसारलाई बोधोपलब्धि भएको मानेका हुन्छन्।
→ यो ब्रह्माण्ड अज्ञान चार्वाकीय अज्ञान शक्तिबाट सञ्चालन गरेको मान्यता।	→ अलौकिक र अदृश्य शक्तिबाट कल्पना मात्र।
→ चेतनाले अस्तित्वको निर्धारण गर्छ।	→ पदार्थबाट चेतनाको निर्धारण र विकास हुन्छ।
→ सत्य इश्वरबाट प्राप्त हुन्छ।	→ सत्यको स्रोत व्यवहारबाटै मिल्छ।
→ जीवनको पूर्वजन्म र पुनर्जन्ममा विश्वास।	→ पूर्वजन्म र पुनर्जन्म कल्पनिक कुरा मात्र।

* जीवन र जगत प्रति विभिन्न विश्व दृष्टिकोण :-

१) वैदिक दर्शन

→ यो जीवनको उपलब्धी पुनर्जन्मको उपज हो। यो जन्मको लागि अर्को जन्ममा सुख, शान्ती मिल्छ।

→ विश्वका सबै मानिसलाई विश्व वन्द्यताको भावले हेर्नुपर्छ र सबैको अस्तित्व स्वीकार गर्नुपर्छ।

२) बौद्ध दर्शन।

→ "चार आर्य सत्य"

- संसारमा दुःख छ ।
- दुःखको कारण छ ।
- दुःखको अन्त्य (निवारण) सम्भव छ ।
- दुःख निवारणका लागि अस्ताङ्गीक मार्ग छ ।

→ अस्ताङ्गीक मार्ग (८ वटा बाले कइले करवसके)

- सम्यक दृष्टि,
- सम्यक वाणी (बोली),
- सम्यक संकल्प
- सम्यक कर्म
- सम्यक जीविका
- सम्यक प्रयत्न
- सम्यक स्मृति
- सम्यक समाधि

→ पञ्चशील मार्ग / सिद्धान्त (५ आटा कइले दिसके मार्ग)

- माथ बाले
- चोरी नगर
- हत्या, हिंसा नगर
- शौन व्यवहारमा शक्य हो। (वेतिया नगर)
- ~~क~~ दुर्घसिन नगर (दुष्मपान - - - - -)

३.) ईश्लाम दर्शन

- शाहित, शक्यता, अघिन्ता, अज्ञाकारिता, जिवनका आधार छैन।
- आफुले कमाएके सम्पत्तिको केही अंश दान (जकात) गर्न पर्छ।

४.) चर्कीक दर्शन

- अर्को जिवन छैन
- यदि जिवन नै सत्य हो।
- जगतको शक्ति पृथ्वी, जल, तेज, वायु गरी चार तत्वबाट बनेको हो।

५.) जैन दर्शन

- हरेक प्राणिको कल्याण हुनुपर्छ।

→ जो ब्रह्माण्डलाई जोगाउनु पर्छ र प्राकृतिक स्रोतलाई कम भन्दा कम प्रयोग गर्नुपर्छ।

६.) छिनिया दर्शन

- साध्यवाद, परोपकार, र आत्मसम्मानलाई महत्त्व दिने।
- अनुशासन, सरलता र प्रकृतिवाद आफिमा जोड।

६.) समकालिन दर्शन

- जिवनको सधैँ परिभाषा दैन, आ-आफ्नो अर्थानुसार कुभने हो।
- आदर्शवादी विचार भन्दा यथार्थदृष्टको खोजीमा वढी जोड।

ख) दर्शनको महत्त्व उल्लेख गर्नुहोस्।

- दर्शनको महत्त्व यसप्रकार छन्:-
 - जीवनको मार्गदर्शन: दर्शनले व्यक्तिले सही र गलत, नैतिक र अ-नैतिक दृष्टिकोण मार्गदर्शन गर्छ। जीवन मार्गदर्शन गर्छ।
 - विश्व दृष्टिकोणको विकास: यसले विश्व र जीवनलाई कुनै व्यापक र तार्किक दृष्टिकोण प्रदान गर्छ। सकारात्मक सोच विकास गर्छ।
 - वैज्ञानिक सोचको आधार: दर्शनले तार्किक र विश्लेषणात्मक सोचको विकास गरी विज्ञान र प्रविधिको प्रगतिमा सहयोग गर्छ।
 - सामाजिक मूल्यको स्थापना: दर्शनले समाजमा न्याय, समानता र स्वतन्त्रताजस्ता मूल्यहरू स्थापित गर्न मद्दत गर्छ।
 - आत्म-चिन्तन: यसले व्यक्तिले आफ्नो जीवनको उद्देश्य र मूल्यको सोच प्रेरित गर्छ। नैतिक र सामाजिक चेतना जगाउँछ।

ग) विश्व दृष्टिकोण भन्नाले के बुझिन्छ?

- विश्व दृष्टिकोण भन्नाले व्यक्ति वा समूहले वा जगतको विश्लेषण गरी आफ्नो अनुभूती समेतको आधारमा विश्वको बनावटको अनुसन्धानलाई विश्व दृष्टिकोण भनिन्छ। चेतना प्रदान गर्ने र कुराको सम्बन्धलाई प्रदान गर्ने विश्व दृष्टिकोणका विभिन्न उदाहरणहरू छन्।

घ) विद्या विभाजन दृष्टिकोण र समन्वयात्मक दृष्टिकोणको फरक उदाहरणसहित स्पष्ट पार्न होस्।

→ विद्या विभाजन दृष्टिकोण :-

यस दृष्टिकोण अनुसार समाजमा रहेका विचार, मूल्य वा पक्षहरूलाई फुई विपरीत धारामा विभाजन गरिन्छ। यसले 'यो ठिक - त्यो गलत! यो राम्रो - त्यो नराम्रो जस्ता सोचमा विश्वास गर्छ। अर्थात् दुई कुरा बिचको विरोध वा भिन्नतालाई मूल्य ठान्छ। उदाहरण :- दानी र गरिब, पुरुष र महिला, परम्परा र आधुनिकता, धर्म र विज्ञानलाई अलग-अलग विरोधी रूपमा हेर्ने सोच विद्या विभाजन दृष्टिकोण हो।

समन्वयात्मक दृष्टिकोण :-

यस दृष्टिकोण अनुसार समाजका फरक-फरक विचार, मूल्य र पक्षहरू एक-अर्कोसँग मेल र सन्तुलनमा राखिन सक्छन्। यसले विरोध होइन, सहयोग र एकतामा विश्वास गर्छ। अर्थात्, सबै दृष्टिकोण र विचारहरू एक-अर्काका फरक छन भन्ने अनिच्छा उदाहरणः परम्परा र आधुनिकतालाई कुनैलाई मिलाएर समाजको विकास गर्न, धर्म र विज्ञान कुनैलाई सम्मान गर्न - यी समन्वयात्मक दृष्टिकोणका उदाहरण हुन्।

ङ) विभिन्न दार्शनिकहरूको योगदानको सूची तयार पार्न होस्।

→ विभिन्न दार्शनिकहरूको योगदानको सूची निम्न रहेको छ :-

i) कन्फ्युसियस :-

- चीनका महान दार्शनिक, नैतिकता र अनुशासनमा जोड।
- परिवार र समाजमा शान्ति, इमानदारी र सम्मानको प्रचार गरे।

ii) गौतम बुद्ध :-

- दुःख, कारण र मुक्ति सम्बन्धी आर्थिक सत्य र अदार्शनिक मार्ग प्रस्तुत गरे।
- मध्यम मार्ग र अहिंसाको सिद्धान्त दिए।
- मानव कल्याण, कसपा र शान्तिको सन्देश फैलारे।

iii) स्वामी विवेकानन्द :-

- मानव सेवानै इश्वर सेवा हो, भन्ने विचार दिए।

• श्रुता-चेतना, आत्मविश्वास जोगाउन काम गरे।

iv) काल माक्स :-

- तर्क, संघर्ष र समाजतादको सिद्धान्त प्रस्तुत गरे।
- फुँजीतादी आलोचना गर्दै समानतामूलक समाजको परिकल्पना गरे।

पाठ-४

॥ दैनिक जीवनमा दर्शनको उपयोगिता ॥

अभ्यास,

क) दर्शन बौद्धिक साधनको प्रायोगिक विद्या पनि होन्सरी? कारण उल्लेख गर्नुहोस्।

⇒ कारण :-

बौद्धिक पक्ष :-

दर्शनले सोच्ने, तर्क गर्ने र प्रश्न उठाउने क्षमता विकास गर्छ। यसले मानिसलाई जीवन, जगत र साधना बारेमा गहिरो रूपमा विचार गर्न सिक्छ। यसैले दर्शनले बौद्धिक विद्या मानिन्छ, किनभने यसले कृषि र विवेकको प्रयोग गराउँछ।

प्रायोगिक पक्ष :-

दर्शन केवल विचारमा सीमित हैन, यसले व्यवहारमा पनि मार्ग दर्शन गर्छ। मानिसले आफ्नो जीवनमा सदाचार, अनुशासन, सहनशीलता र कर्तव्यपालन गर्न दर्शनबाट प्रेरणा पाउँछ। यसरी दर्शनले दैनिक जीवनमा व्यावहारिक रूपमा प्रयोग गर्न शक्ति प्राप्त दिन्छ।

दर्शनले मानिसलाई सोचन पनि सिक्छ (बौद्धिक) र जीवनमा लागू पनि (प्रायोगिक) सिक्छ। यसैले दर्शन बौद्धिक र प्रायोगिक विद्या पनि हो।

ख) दैनिक जीवनमा क्रियाकलापसँग दर्शन कसरी सम्बन्धित हुन्छ?

⇒ दैनिक जीवनका क्रियाकलापसँग दर्शन निम्न तरिकाले सम्बन्धित हुन्छ-

- i) सही-गलत छुट्याउन मद्दत गर्छ।
- ii) नैतिकता र मानवीय मूल्यहरू विकास गर्छ।
- iii) समस्या समाधानमा सहयोग गर्छ।

ii) ज्ञान र संकलित जीवनका लागि मार्गदर्शन गर्छ।

ग) दैनिक जीवनमा दर्शनको उपयोगिताका केही उदाहरणहरू दिनुहोस्।

⇒ दैनिक जीवनमा दर्शनको उपयोगिता केहि उदाहरणहरू निम्न अनुसार छन्:-

1) सहि निर्णय लिन सहयोग: जब हामी राम्रो र नराम्रो बिच छनौत गर्दौं। जस्तै कसैलाई सहयोग गर्ने वा नगर्ने, त्यहाँ दर्शनको प्रयोग हुन्छ।

2) नैतिक जीवनमा प्रयोग :- विद्यालय, घर वा समाजमा इमानदारी र जिम्मेवारी पूर्वक काम गर्न दर्शनको नैतिक शिक्षाको उदाहरण हो।

iii) समस्या समाधानमा उपयोग :- कुनै कठिन परिस्थितिमा व्यवहारिक प्रयोग हो।

घ) तपाईंको जीवनमा कुन दर्शनका के कस्ता प्रभावहरू परेका छन्-?

— इटलेख गर्नुहोस्।

⇒ मेरो जीवनमा दर्शनका निम्न प्रभावहरू परेका छन्-

• नैतिक दर्शनको प्रभावले व्यक्तिलाई साध बोधन, इमानदार रहन र सहि काम गर्न प्रेरणा दिलाउँछ।

• धार्मिक दर्शनले मानिसलाई आस्था, श्रद्धा र कर्ममा विश्वास राखन सिकाउँछ।

• मानवतावादी दर्शनले सबै मानिसहरू बराबर हुन भन्ने सोचको विकास जगाउँछ।

• व्यवहारिक दर्शनले दैनिक जीवनमा समस्याहरू समाधान गर्न तर्फ सगत सोच प्रयोग गर्न सघाउँछ।

पाठः ५

अध्यास

तलका प्रश्नको उत्तर दिनुहोस।

क) सूचना समाज भन्नाले के कथिन्छ?

→ सूचना र सञ्चार प्रविधिको प्रयोग व्यापक रूपमा हुने समाजलाई सूचना समाज भन्ने कथिन्छ।

ख) वसाईसराइले सामाजिक विविधतामा पर्ने प्रभावहरू विश्लेषण गर्नुहोस।

⇒ वसाईसराइ भन्नाले मानिसहरू विभिन्न कारणले सुरु र स्थानांत अर्को स्थानतर्फ स्यायी वा अस्यायी रूपमा गर्ने प्रक्रिया हो। यसले समाजमा धेरै प्रकारका सामाजिक, आर्थिक र सांस्कृतिक परिवर्तन ल्याउँछ। वसाईसराइका कारण विभिन्न जात, भाषा धर्म र संस्कृतिका मानिसहरू सधैँ ठाँउमा आएर बसोबास गर्ने शाल्धन- जसले समाजमा नयाँ सांस्कृतिक विविधता सिर्जना गर्छ। मानिसहरूबिच आपसी सहयोग, सह-भाव र सहितपुता बढेने सम्भावना रहन्छ। नयाँ सोच, नयाँ सिप र नयाँ शानको आदान-प्रदान हुने शाल्ध, जसले समाजलाई आधुनिक र अति-प्रतिशिल बनाउँछ। यसरी वसाईसराइले समाजमा नयाँ विविधता नयाँ अवसर र चुनौती दुवै ल्याउँने भएकाले यसको व्यवस्थापन र सहअस्तिावको भावना आवश्यक छ।

ग) प्रविधिको विकास र सामाजिक सञ्जालको बढ्दो प्रयोगले गरेका सकारात्मक प्रभाव र नकारात्मक असर विश्लेषण गर्नुहोस।

⇒ आजको आधुनिक युगमा प्रविधि र सामाजिक सञ्जाल टेक्नोलोजीको अभिन्न अङ्ग बनेका हुन-थी दुनैको प्रयोगले समाज, शिक्षा, व्यवसाय र व्यक्तिगत जीवनमा गहिरो प्रभाव परेका हुन। जसमा निम्न सकारात्मक र नकारात्मक असरहरू देखिन्छन :-

सकारात्मक प्रभाव :-

i) सूचना र ज्ञानको सजिलो पहुँच :-

इन्टरनेट र सामाजिक सञ्जालका कारण विश्वमा कुनै पनि कुनाबाट सजिलै जानकारी प्राप्त गर्ने सकिन्छ।

ii) शिक्षामा सुधार :-

अनलाइन कक्षा ई-लर्निङ प्लेटफार्म, र शैक्षिक

समाजीदरले विद्यार्थीहरूले पढाइमा सहयोग पुऱ्यास्का हुन।
नकाशात्मक प्रभाव:-

- i) ~~सूचना र ज्ञानको सन्निवेश पढाइ, इन्टरनेट र समाज~~
- i) गोपनीयता र सुरक्षामा समस्या:- व्यक्तिगत जानकारी चोरी हुने वा फुसपयोग हुने खतरा बढेको छ।
- ii) लत र समयको फुसपयोग :- आध्यात्मिक प्रयोगले पढाइ, काम र पारिवारिक सम्बन्धमा असर पारिरहेको छ।

घ) समाजमा आएको परिवर्तनले सामाजिक रूपान्तरणमा मद्दत पुऱ्याउँदैन, कसरी?

→ समाज स्थिर हुँदैन समय, परिस्थिति र प्राविधिक विकाससँगै समाज निरन्तर परिवर्तन भइरहन्छ। यही परिवर्तनले सामाजिक रूपान्तरणलाई सम्भव बनाउँछ। सामाजिक रूपान्तरण भन्नाले समाजका मूल्य, विश्वास व्यवहार संरचना र सम्बन्धहरूमा आएको स्थायी र गहिरो परिवर्तन जनाउँछ।

निम्न तरिकाबाट समाजमा आएको परिवर्तनले सामाजिक रूपान्तरणमा निम्न तरिकाबाट मद्दत पुऱ्याउँछ:-

- i) प्राविधिक विकासको प्रभावबाट समाजलाई आधुनिक तथा वैज्ञानिक बनाएको छ।
- ii) शिक्षा र चेतनाको वृद्धिले नयाँ सोच विकास गरी अन्धविश्वास छुट्याएर समानता ल्याउन सहयोग पुऱ्याएको छ।
- iii) उद्योग, व्यावसाय र रोजगारीका अवसर बढी आर्थिक सुधार गरी गरिबी छुट्याएर सामाजिक रूपान्तरणमा थोडा पदान पुऱ्याएको छ।

यसरी समाजमा भएका शिक्षा, प्रविधि आर्थिक राजनीतिक परिवर्तनहरूले मानिसहरूको सोच, व्यवहार र सम्बन्धमा सुधार ल्याएर समाजलाई आधुनिक समानतामूलक र प्रगतिशील बनाउन मद्दत पुऱ्याएको छ।

~~10/10/20~~